

Rozhodnutie disciplinárneho senátu

8. disciplinárny senát Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov (ďalej len „disciplinárny senát“) v zložení JUDr. Stanislav LAIFER, predseda disciplinárneho senátu, JUDr. Boris Gerbery, člen disciplinárneho senátu a Mgr. Bernard Janík, člen disciplinárneho senátu vo veci návrhu ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania proti súdnemu exekútorovi JUDr. xxx, takto

rozhodol:

Disciplinárne obvinený: **JUDr. xxx**, súdny exekútor so sídlom xxx

sa uznáva vinným,

v zmysle disciplinárneho návrhu, že ako súdny exekútor v exekučnom konaní Ex xx vedenom v prospech oprávnenej Mgr. xxx proti povinnému Ing. xxx o vymoženie sumy na zaostalom výživnom vo výške 19.200,- Sk s príslušenstvom nerešpektoval uznesenie Okresného súdu xxx č.k. xxx zo dňa xx 2012 a po jeho doručení dňom xx. 2012 ostal nečinný s následkom vzniku zbytočných prietahov v konaní, pričom tento stav trval minimálne do 14. mája 2019 s výnimkou obdobia medzi 26.06.2018 až 23.01.2019, kedy bol spis preukázateľne zapožičaný exekučnému súdu – Okresnému súdu xx.

teda

v zmysle disciplinárneho návrhu porušil povinnosť stanovenú v § 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekútor pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydaných na ich vykonanie a **rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní**.

čím spáchal

v zmysle disciplinárneho návrhu disciplinárne previnenie podľa § 220 ods.1 Exekučného poriadku

za čo sa mu ukladá

disciplinárne opatrenie v zmysle § 221 ods. 1 písm. c) EP, peňažná pokuta vo výške 100 EUR (sto eur).

Disciplinárne obvinený JUDr. xxx je povinný v zmysle § 228c EP na účet Slovenskej komory exekútorov (ďalej len „SKE“) uhradiť náhradu výdavkov disciplinárneho konania vo výške xxx EUR (slovom: xxx).

Pokutu, ako aj trovy disciplinárneho konania, JUDr. xxx povinný uhradiť na účet SKE č. účtu: xxx vedený v xxx, a.s., IBAN: xxx do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia pod variabilným symbolom čísla tohto disciplinárneho konania: 082020.

Odôvodnenie :

Disciplinárny návrh bol podaný ministerkou spravodlivosti SR dňa 9. apríla 2020 (doručený SKE 16. apríla 2020) voči súdnemu exekútorovi JUDr. xxx, so sídlom xxx na tom skutkovom základe, že ako poverený súdny exekútor v exekučnom konaní sp.zn. Ex xx nerešpektoval uznesenie Okresného súdu xx č.k.xx zo dňa xx 2012 a po jeho doručení dňom 27. februára 2012 ostal nečinný s následkom vzniku zbytočných prieťahov v konaní, pričom tento stav trval minimálne ku dňu 14. mája 2019, a teda porušil § 3 Exekučného poriadku, čím sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku (ďalej len „EP“).

Navrhovateľ zároveň navrhol uznať disciplinárne obvineného JUDr. xxx vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 EP a uložiť mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu – vo výške 330 (slovom tristotridsať) EUR.

Navrhovateľka disciplinárnemu senátu v návrhu na začatie disciplinárneho konania podrobne opísala skutkový stav, ako aj citovala príslušné porušenie Exekučného poriadku spolu s odôvodnením celého obžalobného návrhu, a to na základe preskúmaného spisového materiálu Ex xxxx, ktorý predložil disciplinárne obvinený Ministerstvu spravodlivosti SR („ďalej len ministerstvo“). Predloženie spisu od disciplinárne obvineného si vyžiadalo ministerstvo na základe prešetrovania vybavenia sťažnosti povinného v konaní č.k. xxx, ktoré však nie je súčasťou spisového materiálu DK 8/2020.

Disciplinárne obvinený súdny exekútor, hoci bol vyzvaný k písomnému vyjadreniu, sa k podanému návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyjadril.

Ešte pred začatím ústneho pojednávania zástupkyňa navrhovateľky podala technickú námietku voči obsadeniu člena senátu, a to či je člen disciplinárneho senátu vôbec členom disciplinárneho senátu. Disciplinárny senát túto námietku zamietol, nakoľko pokiaľ

navrhovateľ mal námietku voči konkrétnemu členovi senátu, mal ju podať podľa § 224 ods.3 písm. e) EP v lehote 7 dní odo dňa, keď sa dozvedel o existencii tohto dôvodu.

Na dôvažok treba uviesť, že po podaní návrhu na disciplinárne konanie člen disciplinárneho senátu JUDr. Boris Gerbery ešte dňa 16.12.2019 požiadal prezídium SKE o jeho vylúčenie z rozhodovania v disciplinárnych senátoch č.3. č.6 a č.8. Prezídium SKE o tejto žiadosti rozhodlo tak, že jej vyhovel a opatrením zo dňa 31.1.2020 rozhodlo o jeho vylúčení z rozhodovania uvedených disciplinárnych senátov do právoplatného rozhodnutia v disciplinárnom konaní DK 11/2019. Ako je vo všeobecnosti známe, uvedené DK 11/2019 bolo právoplatné 15. apríla 2020. Od tohto dátumu sa rozhodovanie JUDr. Borisa Gerberého v senátoch obnovilo.

Následne disciplinárny senát vykonal ústne pojednávanie spojené s dokazovaním za prítomnosti oboch strán disciplinárneho konania.

Po vykonanom ústnom pojednávaní, po oboznámení sa s podstatnou a relevantnou časťou exekučných spisov Ex xxx, mal disciplinárny senát preukázaný tento skutkový stav :

Exekučné konanie Ex xx začalo dňa 23. júna 2000 na návrh oprávnenej xxx (ďalej len „oprávnená“) proti povinnému Ing. xxx na vymożenie dlžného výživného vo výške 19.200,- SK (637,32 EUR). Exekučný súd v xxx vydal poverenie dňa 23. októbra 2000 (doručené exekútorovi 31. októbra 2000) pod číslom Er xxx. Po vydaní a doručení Upovedomenia o začatí exekúcie Ex xxx zo dňa 2.novembra 2000 povinný podal námietky voči exekúcii. Tieto námietky disciplinárne obvinený predložil súdu - Okresnému súdu v xxx ešte dňa 15.decembra 2000. Nepredložil však potrebné prílohy (upovedomenie o začatí exekúcie, doručky, vyjadrenie oprávneného k podaným námietkam), takže exekučný súd sa dožadoval týchto príloh listami zo dňa 23. júla 2001, ktoré doručil exekučnému súdu listom zo dňa 10.septembra 2001 osobne do podateľne súdu. Z dôvodov, ktoré sú neznáme, exekučný súd opakovane tieto prílohy žiadal ešte 23.októbra 2001. Exekučný súd v liste zo dňa 12.augusta 2003 žiada súdneho exekútora o oznámenie, či oprávnená na exekúcii trvá, keďže pred súdom dňa 22.novembra 2001 oznámila, že povinný začal dlh uhrádzať dobrovoľne. Súdny exekútor sa listom zo dňa 19.augusta 2003 obrátil s písomnou žiadosťou na oprávnenú o vyjadrenie, či trvá na návrhu na vykonanie exekúcie voči povinnému Ing. xxx (presne v zmysle inštrukcie súdu zo dňa 12.augusta 2003).

Oprávnená listom zo dňa 26. septembra 2003 doručila súdnemu exekútorovi (dňa 7.októbra 2003) list - žiadosť o zastavenie exekúcie s týmto textom „žiadam o zastavenie exekúcie proti povinnému Ing. xxx, bytom xxx. Ing. xxx mi celé dlžné výživné zaplatil.“ (koniec citácie).

Z exekučného spisu je ďalej zrejmé, že oprávnená napísala ďalší list súdnemu exekútorovi (v reakcii na list súdneho exekútora zo dňa 19.augusta 2003) text tohto znenia... „Na základe Vašej žiadosti o podanie súčinnosti pri vykonávaní exekúcie Vám oznamujem, že netrvám na návrhu na vykonanie exekúcie voči povinnému Ing. xxx. Menovaný mi dlžné výživné zaplatil“. Tento list je bez dátumu vyhotovenia, má však podaciu pečať súdneho exekútora zo dňa 24.novembra 2003.

Exekučný súd listom zo dňa 27.októbra 2004 (doručený súdnemu exekútorovi 29.októbra 2004) opätovne žiada súdneho exekútora, aby v lehote 10 dní oznámil, či oprávnená na exekúcii trvá, keď pred súdom dňa 22.novembra 2001 oznámila, že povinný začal dlh dobrovoľne uhrádzať. Ako reakcia na tento list exekučného súdu, súdny exekútor listom zo dňa 9.novembra 2004 oznámil, že oprávnená netrvá na exekúcii, nakoľko povinný vyrovnal pohľadávku s príslušenstvom. Zároveň disciplinárne obvinený navrhol, aby súd exekúciu zastavil v časti istiny a oprávneného zaviazal k úhrade trov exekúcie podľa § 203 Exekučného poriadku, tak ako ich vyčíslil - odmena 3.840,- Sk, náhrady hotových výdavkov 500,- Sk , náhrada za stratu času 120,- Sk, DPH 19 % v sume 730,- Sk (v tom čase platná sadzba), spolu celkovo 5.190,- Sk. Uvedené trovy sú totožné s trovami exekúcie z Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 2.11.2000 s tým rozdielom, že v Upovedomení sú tieto trovy bez DPH. Z toho vyvodzujeme, že medzčasom sa disciplinárne obvinený súdny exekútor stal platiteľom DPH. Exekučný súd v reakcii na vyčíslené trovy exekúcie listom zo dňa 1.februára 2005 žiadal súdneho exekútora o špecifikáciu trov exekúcie, aby tak upresnil svoje podanie zo dňa 9.novembra 2004. Súdny exekútor vykonal „upresnenie“ tak, že suma 3.840,- SK je suma 20 % z vymáhanej sumy istiny 19.200,- SK, DPH je 730,- Sk a náhrada hotových výdavkov 500,- Sk (poštovné a telefonické poplatky), spolu 5.070,- Sk. V tomto liste je rozdiel v trovách v tom, že si neuplatnil náhradu za stratu času vo výške 120,- Sk.

Po dlhej dobe exekučný súd listom zo dňa 16.decembra 2010 (!) požiadal o opravu vyčíslenia trov exekúcie a zaslanie špecifikácie spolu s exekučným spisom, nakoľko v podaní zo dňa 9.novembra 2004 bola vyšpecifikovaná odmena exekútora nesprávne podľa § 4 ods.1 vyhl. č. 288/1995 Z.z., avšak pri špecifikácii trov exekúcie sa má postupovať v zmysle § 14 a nasl. vyhlášky č.288/1995 Z.z. Zároveň ho upozorňuje, že ak si trovy exekúcie v stanovenej lehote neuplatní, súd bude mať za to, že si ich neuplatňuje a neprizná ich.

Okresný súd v xxx uznesením xxx zo dňa xxx 2011 (teda trvalo mu to viac ako desať rokov) rozhodol tak, že námietky povinného a podnet súdneho exekútora na zastavenie exekúcie zamietol. V tomto uznesení exekučný súd konštatuje, že ... „Z podania oprávnenej zo dňa 24.novembra 2003 súdu nevyplýva výslovné uplatnenie dispozičného práva oprávnenej, a to výslovné uvedenie, že navrhuje zastaviť exekúciu; v tomto podaní oprávnená len exekútorovi na jeho dožiadania oznamuje, že ňou navrhovaná suma dlžného výživného je už povinným uhradená. Z tohto dôvodu súd nemôže vyhovieť podnetu exekútora, ktorý navrhoval zastaviť exekúciu z dôvodu späťvzatia návrhu na vykonanie

exekúcie, keďže takýto návrh (späťvzatie) súdu ani exekútorovi nebol oprávnenou doručený; teda nemôže ani zaviazat' oprávnenú na úhradu trov exekúcie.“

V ďalšej časti odôvodnenia tohto uznesenia súd uvádza, že ak trvá súdny exekútor na uplatnených trovách musí si ich vymôcť v rámci ešte prebiehajúceho exekučného konania Ex xxx od povinného, aj keď exekúcia bola ukončená vymožením dlhu, exekučné konanie Ex xxx ešte trvá a jeho dĺžka bude závisieť od procesného postupu exekútora, teda, či exekútor bude vymáhať od povinného ešte svoje trovy exekúcie alebo vráti poverenie na vykonanie exekúcie (§ 60 EP).

Voči tomuto uzneseniu sa odvolal povinný, pričom poukázal na to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Povinný mal za to, že vyjadrenie oprávnenej, že netrvá na podanej exekúcii vzhľadom na skutočnosť, že povinný uhradil dlžné výživné svojím obsahom znamená, že treba ho hodnotiť ako späťvzatie exekúcie a exekúciu teda zastaviť.

O odvolaní rozhodoval Krajský súd v xxx uznesením xxx, pričom skutkový a právny stav vyhodnotil tak, že v časti výroku o zamietnutí námietok vrátil vec prvostupňového súdu na postup podľa § 374 ods.4 O.s.p. a v prevyšujúcej časti uznesenie potvrdil.

Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v xxx vyplýva, že v zmysle § 374 ods.4 O.s.p. (v terajšom znení, pozn. disciplinárneho senátu) voči každému rozhodnutiu súdneho úradníka a justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakaťa môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu (to sa stalo v tomto prípade, pozn. disciplinárneho senátu). Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (202 O.s.p.), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca. Podľa § 202 O.s.p. odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona. Ako je zrejmé z obsahu spisu, uznesenie, ktorým boli, okrem iného, zamietnuté námietky povinného, vydal príslušný vyšší súdny úradník súdu prvého stupňa. Je zrejmé, že v danom prípade súd prvého stupňa rozhodoval o námietkach povinného podľa § 50 zákona č.233/1995 Z.z. V ustanovení § 50 ods. 4 Exekučný poriadok pripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovel námietkam. Citované rozhodnutie teda pripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovel námietkam povinného. Proti rozhodnutiu súdu podľa § 50 Exekučného poriadku, v prípade zamietnutia námietok povinného, Exekučný poriadok neuvádza možnosť podať odvolanie zo strany účastníkov. Preto ak odvolanie povinného ako oprávnenej osoby smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa, bude potrebné, aby sa v tomto smere uplatnil postup podľa § 374. ods.4 O.s.p. v časti rozhodnutia o zamietnutí námietok povinného.

Na margo návrhu súdneho exekútora na zastavenie exekúcie postupom podľa § 57 ods.1 písm. c.) Exekučného poriadku Krajský súd v xxx v odôvodnení uvádza, že je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa správnym spôsobom vyhodnotil tento podnet ako nedôvodný. Písomné podanie oprávnenej zo dňa 24. novembra 2003 neobsahuje návrh na zastavenie exekúcie a svojím obsahom ním oprávnená len deklaruje, že povinný vymáhaný dlh splnil. Je tiež zrejmé, že trovy exekúcie konajúcim súdnym exekútorom doposiaľ v prebiehajúcom konaní vymožené neboli. Uvedený postup napokon oprávnená objasnila v podanom vyjadrení k odvolaniu.

Uznesením č. xxx zo dňa 13.mája 2011 (v deň, kedy rozhodnutie odvolacieho súdu bolo doručené prvostupňovému súdu v xxx) Okresný súd v xxx rozhodol tak, že námietky povinného zamietol. Zaujímavo končí odôvodnenie tohto uznesenia ... „pre rozhodovanie súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia, a teda vzhľadom k podaniu oprávnenej, ktorá exekútorovi uviedla, že ňou uplatnená pohľadávka je už povinným uhradená, súd sa už pri posudzovaní námietok nezaoberal ich obsahom a námietky povinného zamietol, keďže tento si v rámci prebiehajúceho exekučného konania splnil svoju povinnosť.“ (koniec citácie).

V exekučnom spise sa nachádza ešte špecifikácia trov exekúcie zo dňa 17.marca 2011, ktorá je vyčíslením podľa § 14 vyhlášky č.288/1995 Z.z., a je reakciou na výzvu súdu na opravu vyčíslenia trov exekúcie listu exekučného súdu zo dňa 16.decembra 2010. Je teda zrejmé, že ide o uplatnenie trov ako pri zastavení exekúcie. V tomto vyčíslení si súdny exekútor uplatnil trovy vo výške 57,98 EUR.

Listom zo dňa 22.novembra 2011 Okresný súd v xxx vyzýva súdneho exekútora, aby sa vyjadril, či trvá na svojom podaní zo dňa 18.novembra 2004, 14. februára 2005 a 5. apríla 2011, či má súd v tomto štádiu konania o uplatnených trovách exekúcie rozhodovať. Samotné vyčíslenie trov exekúcie je z 9.novembra 2004, 9.februára 2005 a 17.marca 2011. Zároveň súd v úvode listu žiada súdneho exekútora o oznámenie, v akom štádiu je exekučné konanie.

Súdny exekútor odpovedal na tento list súdu, kde uviedol, že trvá na tom, aby súd rozhodol o ním uplatnených trovách exekúcie, a zároveň požiadal o vrátenie spisu.

Časovo posledným rozhodnutím exekučného súdu je rozhodnutie Okresného súdu v xxx, ktorým návrhy súdneho exekútora na priznanie trov exekúcie zo dňa 18.novembra 2004, 14.februára 2005 a 5.apríla 2011 zamietol. Z odôvodnenia uznesenia citujeme ... „Z obsahu spisu, najmä z uznesenia tunajšieho súdu č.k.xxx zo dňa 14.februára 2011 v spojení s uznesením odvolacieho súdu xxx zo dňa 29.apríla 2011, má súd za dostatočne preukázané, že súd o zastavení exekúcie v tomto konaní nerozhodoval. Dokonca skutočnosť,

že podnet exekútora na zastavenie exekúcie súd zamietol ako nedôvodný, bola exekútorovi známa už z predmetného uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 14.februára 2011 a ten si napriek tomu dňa 5.apríla 2011 trovy opäť uplatnil. Následne z úradného záznamu zo dňa 26.januára 2012 vyplýva, že pri telefonickom kontakte priamo exekútor súdu uviedol, že si je vedomý, že na trovy nemá právo, a že je vo veci potrebné pokračovať v zmysle Exekučného poriadku“ ... (koniec citácie).

Dňa 20. júna 2018 exekučný súd vyzval súdneho exekútora k predloženiu spisu z dôvodu podania ústavnej žiadosti (doručenej súdnemu exekútorovi až 23. januára 2019!!!). Ako však vyplýva z exekučného spisu, tento bol predložený exekučnému súdu ešte 26.júna 2018.

Povinný prostredníctvom právneho zástupcu podal 24.februára 2017 ústavnú sťažnosť namietajúc porušenie základných práv podľa článku 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky. Uznesením IV.ÚS 593/2018-11 zo dňa 15.novembra 2018 po predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol, že nezistil existenciu príčinnej súvislosti medzi postupom okresného súdu (exekučného súdu) v napadnutom konaní a namietaným porušením v sťažnosti označených práv sťažovateľa. Vzhľadom na uvedené, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú.

Disciplinárny senát na základe takto zisteného skutkového stavu dospel k týmto právnym záverom:

V prvom rade treba analyzovať posudzovanie listinných dôkazov medzi súdnym exekútorom a exekučným súdom. Ako už bolo uvedené, exekučný súd v liste zo dňa 12.augusta 2003 žiada súdneho exekútora o oznámenie, či oprávnená na exekúciu trvá, keďže pred súdom dňa 22.novembra 2001 oznámila, že povinný začal dlh uhrádzať dobrovoľne. Tento súd sám formulačne prispel k tomu, že došlo k nepochopeniu tohto listu v ďalšom postupe zo strany súdneho exekútora. Ak súd použil takúto formuláciu, je zrejmé, že mal na mysli zistenie, či sa v exekúcii bude riadne pokračovať alebo nie. Súdny exekútor preto požiadal oprávnenú o formulovanie odpovede rovnako ako mu to napísal exekučný súd. Súdny exekútor sa listom zo dňa 19.augusta 2003 obrátil na oprávnenú s písomnou žiadosťou o vyjadrenie, či trvá na návrhu na vykonanie exekúcie voči povinnému Ing. xxx presne v zmysle inštrukcie súdu zo dňa 12.augusta 2003).

V tomto štádiu teda nešlo o podnet súdneho exekútora na zastavenie exekúcie, ako to neskôr mylne vykladal Okresný súd v xxx, a rovnako aj odvolací súd Krajský súd v xxx. Došlo k tomu, že súdny exekútor len ako sprostredkovateľ exekučného súdu položil oprávnenej otázku, presne tak, ako ju naformuloval exekučný súd. V žiadnom prípade nešlo o iniciatívu súdneho exekútora, presnejšie o jeho podnet na zastavenie exekúcie. Podotýkame, že už

v tomto štádiu došlo k neskutočnému prietahu pri predkladaní dokladov potrebných k rozhodnutiu o podaných námietkach povinného (viď skutkový stav).

Pravdepodobne možno súhlasiť s tým, že pokiaľ bola takto zo strany exekučného súdu a rovnako súdneho exekútora položená otázka, či oprávnená trvá na návrhu na vykonanie exekúcie a jej následná odpoveď bez dátumu - list doručený súdnemu exekútorovi dňa 24.11.2003 – že oprávnená netrvá na návrhu na vykonanie exekúcie, z hľadiska procesnej opatrnosti možno prijať aj taký záver, že takto naformulovaná odpoveď principiálne nie je jasným záverom o tom, že oprávnená berie svoj návrh na začatie exekúcie späť.

Čo je však nepochopiteľné disciplinárnemu senátu je oveľa dôležitejší fakt, že všetkým zúčastneným ušlo ich pozornosti, že oprávnená listom zo dňa 26.septembra 2003 doručila súdnemu exekútorovi (dňa 7.októbra 2003) list - žiadosť o zastavenie exekúcie s týmto textom „žiadam o zastavenie exekúcie proti povinnému Ing. xxx, bytom xxx. Ing. xxx mi celé dlžné výživné zaplatil.“ (koniec citácie).

Z tohto podania je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že oprávnená podáva návrh na zastavenie exekúcie. Ide o nespochybniteľný fakt, že týmto došlo k návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku, podľa ktorého súd exekúciu (obligatórne) zastaví, ak zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie.

Je úplne nepochopiteľné, prečo súdny exekútor tento úkon nezaslal súdu. Súd by obligatórne musel túto exekúciu zastaviť (§ 58 ods.1 EP v znení platnom do 31.marca 2017). Namiesto toho súdny exekútor predložil iné vyjadrenie oprávnenej, naformulované súdom, ktoré umožňuje nejednoznačný výklad (viď textáciu vyššie). Predseda disciplinárneho senátu sa na ústnom pojednávaní spýtal disciplinárne obvineného, prečo nezaslal exekučnému súdu list oprávnenej zo dňa 26.9.2003 (doručený 7.10.2003). Disciplinárne obvinený uviedol, že preto podanie oprávnenej nepostúpil, lebo na doručenej listine má ceruzkou dopísané: „po telefonickom dohovorení ruší návrh“, údajne sa tak stalo na základe telefonického rozhovoru súdneho exekútora s oprávnenou, pričom dátum a čas hovoru sa nedá preukázať v písomnej forme.

Takéto vyjadrenie je pre disciplinárny senát bez právneho významu, a celkovo nepochopiteľné, a nepreukázateľné pre dokazovanie.

Pre úplnosť sa žiada uviesť, že v čase úkonu oprávnenej – podania návrhu na zastavenie exekúcie, ešte v Exekučnom poriadku nebola zakotvená povinnosť súdneho exekútora špecifikovaná v § 57 ods. 4 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého exekútor je povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie.

Z ďalšieho predkladania návrhov súdneho exekútora na priznanie trov exekúcie v jeho korešpondencii z 9.novembra 2004 (doručené súdu 18.11.2004), neskôr v upresnení z 1.februára 2005 (doručené súdu 14.02.2005), a vo verzii z 17.3.2011 (doručené súdu 05.04.2011), je zrejma bezradnosť súdneho exekútora pri vyčíslovaní svojich trov, keď ich dvakrát upravuje.

Po podrobnej analýze uznesenia Okresného súdu v xxx zo dňa 14.februára 2011, uznesenia Krajského súdu v xxx zo dňa 29.apríla 2011, uznesenia Okresného súdu v xxx zo dňa 13.mája 2011 a napokon xxx zo dňa 22.februára 2012, vyplýva jednoznačný prístup súdov v posúdení štádia exekučného konania. Exekučný súd, odvolací súd - Krajský súd v xxx ako aj Ústavný súd zhodnotili stav exekučného konania ako stav, keď je uhradená istina povinnou osobou a nie sú ešte uhradené trovy exekúcie súdneho exekútora. Súdny akceptoval tento stav, keď k ukončeniu exekúcie chýba ešte krok súdneho exekútora k vymoženiu svojich trov exekúcie.

Analýzou vzniknutej situácie možno dospieť k určitým záverom. Ukončenie tejto exekúcie možno dosiahnuť týmito spôsobmi :

- 1.) Súdny exekútor si vymôže trovy exekúcie niektorým zo spôsobov určených na vymáhanie peňažných pohľadávok. Na tomto mieste treba uviesť, že trovy exekúcie a rozsah ich vymáhania je určený v Upovedomení o začatí exekúcie Ex xxx zo dňa 2.11.2000.
- 2.) Súdny exekútor postúpi exekučnému súdu návrh na zastavenie exekúcie, ktorý mu bol doručený oprávnenou listom zo dňa 26.septembra 2003 (doručený dňa 7.októbra 2003) - žiadosť o zastavenie exekúcie, a následne si vyčíslil trovy exekúcie podľa § 14 vyhlášky č.288/1995 Z.z. (použiteľný je list - špecifikácia súdneho exekútora zo dňa 17.marca 2011, doručené súdu 5.apríla 2011).
- 3.) Poslednou možnosťou (logicky sa ponúkajúcou vzhľadom na dlhodobu neriešenú otázku spojenú s trovami exekúcie) je upustenie od vymáhania trov exekúcie (§ 46 ods. 8 EP) a vrátenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 46 ods.1 písm. b.) EP.

Bude účelné a nevyhnutné, ďalej nepredlžovať ukončenie tejto exekúcie, nakoľko stav, v akom sa toto exekučné konanie nachádza, je krajne nevyhovujúci. Nikto nemôže mať z tohto stavu prospech, ani súdny exekútor, ktorý doposiaľ nevyzískal žiadne trovy, ani oprávnená, nakoľko pre oprávnenú ide o uzavretú záležitosť, aj vzhľadom k tomu, že v exekučných konaniach neskôr nariadených u súdnej exekútorke JUDr.xx (Ex xxx a Ex xxx) boli medzitým sumy zameškaného výživného spolu s ostatnými nárokmi už vymožené. V súčasnosti už netrvali dôvody pre akékoľvek pokračovanie vo vymáhaní výživného, nakoľko oprávnené osoby sú už zamestnané.

Povinný má taktiež nárok na uzavretie dlhodobo nevyriešeného stavu spojeného s priebehom tejto exekúcie.

Vo vzťahu k posúdeniu konania súdneho exekútora treba uviesť, že mal k dispozícii pomerne jednoznačný právne pomenovaný a súdmi deklarovaný právny stav, ktorý mu jasne umožňoval exekučné konanie ukončiť vymožením pohľadávky. Pokiaľ nebol presvedčený, či má trovy exekúcie dovymáhať, mal jednoduchú možnosť postúpiť exekučnému súdu celkom jednoznačný úkon oprávnenej, ktorým navrhovala zastavenie exekúcie, a ponechať určenie výšky trov exekúcie súdu pri rozhodovaní o zastavení exekúcie. Inú možnosť v tom čase nemal. Disciplinárny senát má za to, že jeho konanie nebolo úmyselné. Skôr by sa jeho nečinnosť dala charakterizovať ako bezradnosť a nekvalifikovanosť pri posudzovaní skutkového a právneho stavu v tejto exekúcii. Jasným príkladom je aj jeho trojnásobné vyčísľovanie trov exekúcie alebo nevyjadrovanie sa k otázke položenej súdom, v akom štádiu sa konanie nachádza, ktorej odpovedi sa vyhýbal. Nedá sa uviesť, že by povinnému vznikla ujma spôsobená neoprávneným výkonom exekúcie z hľadiska finančného vyjadrenia, nakoľko súdny exekútor si svoje trovy nevymáhal. Avšak dĺžka exekučného konania, kde sa neprijímali žiadne rozhodnutia, a nerušili sa obmedzenia spôsobené vedením exekučného konania, je naozaj neospravedliteľná a tento stav by už nemal pretrvávať. Žiaľ, nemožno opomenúť aj nemalý podiel na prietáchoch u exekučného súdu, ktorý viac ako desať rokov nebol schopný vyriešiť pomerne jednoduchú procesnú situáciu, a administratívnym prístupom veľkou mierou prispel k tomu, že súdny exekútor bez zjavného úspechu nevedel ani sám posúdiť právny stav, v ktorom sa má posudzovať vymáhanie jeho trov a určiť ich rozsah. Nemožno nechať bez povšimnutia aj skutočnosť, že medzi tými istými účastníkmi exekučného konania a pri existencii toho istého podkladu na vykonanie exekúcie, teda rovnakého exekučného titulu, súd poveril dvoch rôznych exekútorov vykonaním exekúcie pri vymáhaní výživného, pričom nerešpektoval zákaz litispendencie uvedený v zákone.

Z obsahu exekučného spisu, najmä z listu „Žiadosť o preskúmanie postupu slovenskej komory exekútorov“, čo je dokument, ktorý bol podkladom vykonávania štátneho dohľadu, vyplýva, že na exekučnom súde v Kežmarku súbežne prebiehalo s exekučným konaním Ex xxx aj konanie Ex xxx, kde exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke JUDr. xxx, napriek už začatej exekúcii na návrh oprávnených rovnakých účastníkov a rovnakého exekučného titulu, avšak na zaplatenie dlžného výživného za obdobie od 1.septembra 2009 do 31.decembra 2009. Ako vyplýva z listu sťažovateľa (povinného zastúpeného právnym zástupcom JUDr. xxx) na rovnaký exekučný titul boli vedené dve exekučné konania u dvoch rôznych exekútorov a v skôr začatej exekúcii vznikajú niekoľko ročné prietahy. Medzičasom povinnému zanikla povinnosť na plnenie výživného (deti sa zamestnali) a v poradí neskoršie exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky.

Podľa § 36 ods. 3 Exekučného poriadku v platnom znení: „Začatie exekučného konania bráni tomu, aby v tej istej veci prebiehalo iné exekučné konanie. Ak oprávnený podá návrh na vykonanie exekúcie v tej istej veci niekoľkým exekútorom, exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého na vykonanie poverí súd; v ostatných prípadoch sa exekučné konanie zastaví.“

V nadväznosti na uvedené možno skonštatovať, že keď sa súd dozvedel, že bol podaný návrh na vykonanie exekúcie u JUDr. xxx (medzi tými istými účastníkmi a na základe tohto istého exekučného titulu) v exekúcii neskôr vedenej pod číslom Ex xxx správny postup súd mal byť taký, že exekučný súd mal konanie začaté neskôršie zastaviť podľa vtedy platných ustanovení § 104 ods.1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 251 ods.4 O.s.p., prípadne túto okolnosť určite preskúmať.

Ide o prejav ústavnoprávnej zásady *ne bis in idem*, čo konkrétne znamená, že o tej istej veci nemôžu konať dva orgány ochrany práva.*

Exekučný poriadok komentár 2. vydanie edícia BECK komentované zákony str.105. Citujeme... „Prekážka litispendencie spočíva v tom, že nie je možné rozhodovať o tej istej veci znovu. Aj v tomto prípade, ako vo všeobecnosti platí, že o tú istú vec ide vtedy, ak je daná totožnosť predmetu konania a totožnosť účastníkov. V exekučnom konaní pôjde teda o totožnú vec, ak pôjde o ten istý exekučný titul a účastníkmi konania budú tí istí účastníci.“ (koniec citácie)

Po skončení dokazovania v priebehu ústneho pojednávania, navrhovateľ zotrval na svojom návrhu v nezmenenom rozsahu. Disciplinárne obvinený počas ústneho pojednávania krátkou cestou predložil disciplinárnemu senátu uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. US 180/2020-11 zo dňa 13.mája 2020. Na základe tohto dokumentu disciplinárne obvinený došiel k záveru, že kým v zmysle tohto uznesenia Ústavného súdu SR nebude rozhodnuté, nemalo by sa vo veci konať, a že on osobne bude konať až po tom, ako sa ukončí uvedené konanie na Ústavnom súde. Disciplinárny senát oboznámil v rámci dokazovania zúčastnené strany s obsahom tohto uznesenia Ústavného súdu SR. Z obsahu uznesenia je zrejmé, že Ústavný súd SR prijal na ďalšie konanie sťažnosť Ing. xxx (povinného v exekučnom konaní Ex xxx) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva postupom súdneho exekútora JUDr. xxx na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky. Je teda zrejmé, že ide o konanie v neprospech disciplinárne obvineného.

Pri úvahe o uložení sankcie sa disciplinárny senát ustálil na tom, že uloženie peňažnej pokuty v hornej hranici by v tomto prípade nebolo adekvátnym postihom, a disciplinárny senát uložil sankciu nižšej intenzity - písomné pokarhanie. Disciplinárny senát má za to, že takto uložená sankcia je postačujúca. Okrem uloženej sankcie treba zohľadniť aj fakt, že disciplinárne obvinený musí uhradiť aj náhradu trov konania pred disciplinárnym senátom v určenej výške.

V zmysle § 228b ods. 3 EP, ak disciplinárny senát rozhodne, že disciplinárne obvinený je vinný, má navrhovateľ a SKE voči exekútorovi, proti ktorému bolo vedené disciplinárne konanie, nárok na náhradu účelne vynaložených výdavkov, ktoré im vznikli, a ktoré znášali v disciplinárnom konaní .

Podľa § 228c ods. 3 EP o trovách SKE, ktoré sa majú nahradiť podľa tohto zákona, disciplinárny senát rozhodne aj bez návrhu.

Vyúčtovanie trov disciplinárneho konania je upravené v zmysle Smernice SKE o odmeňovaní a vyúčtovaní nákladov členov disciplinárnej komisie a členov disciplinárneho senátu (ďalej len „Smernica“), ktorá bola schválená prezídiom SKE zo dňa 15. decembra 1999 a nadobudla účinnosť dňa 1. januára 2000, v znení Dodatku č. 1 schváleného prezídiom SKE dňa 16. októbra 2013, účinným 16. októbra 2013 a Dodatku č. 2 schváleného prezídiom SKE dňa 16. marca 2015, ktorý nadobudol účinnosť dňa 26. marca 2015 a dodatku č. 3 zo dňa 21. júna 2017.

V zmysle tejto smernice je vyúčtovanie nasledovné (suma v EUR): SPOLU vo výške xxx EUR :

Predseda DK SKE JUDr. Boris Gerbery	xx,- EUR
Predseda DS DK SKE JUDr. Stanislav LAIFER	xx,- EUR
Člen DS JUDr. Boris Gerbery	xx EUR
Člen DS SKE Mgr. Bernard Janík	xx EUR

- predseda disciplinárnej komisie JUDr. Boris Gerbery xx,- EUR (čl. III ods. 1 druhá veta Smernice) za každý prijatý návrh,
- predseda 8. disciplinárneho senátu JUDr. Stanislav Laifer xxx,- EUR (odmena predsedu disciplinárneho senátu xx,- EUR čl. III ods. 2 Smernice, náklady spojené s vedením disciplinárneho spisu xx,- EUR čl. II písm. e) Smernice, odmena za prípravu pojednávania hod., a za zasadnutie disciplinárneho senátu 3 hod. a vyhotovenie rozhodnutia, celkovo v počte 5 hodín x xx,- EUR = xxx,- EUR (čl. III ods. 3 Smernice).
- člen disciplinárneho senátu JUDr. Boris Gerbery xx, EUR (odmena za zasadnutie disciplinárneho senátu v počte 3 hodiny x xx,- EUR = xx,- EUR, (čl. III ods. 3 Smernice), cestovné náklady vo výške xx EUR v zmysle z. č. 283/2002 Z. z.
- člen disciplinárneho senátu Mgr. Bernard Janík xx EUR odmena za zasadnutie disciplinárneho senátu v počte v počte 3 hodiny x xx- EUR = xx,- EUR (čl. III ods. 3 Smernice), cestovné náklady vo výške xx EUR v zmysle z. č. 283/2002 Z. z.

Trovy disciplinárneho konania vo výške xxx EUR (slovom : xxx) znáša disciplinárne obvinený JUDr. Michal Kešefák.

Poučenie :

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým sa disciplinárne konanie končí, okrem rozhodnutia o zastavení disciplinárneho konania podľa § 228a písm. b.), e.) a f.) môže účastník disciplinárneho konania podať správnu žalobu v lehote dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia (§ 181 ods.1 Správneho súdneho poriadku). Správnu žalobu môže vo verejnom záujme podať minister aj vtedy, ak nie je navrhovateľom. Na konanie o správnej žalobe je kauzálne príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici; jeho obvodom je celé územie Slovenskej republiky.

JUDr. Stanislav LAIFER
predseda 8. disciplinárneho senátu

V Bratislave, dňa 9. septembra 2020